

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/163/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223406
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1512223406.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: B.. C. G. N., R. Š. Č.. XX, R., zastúpeného FUTEJ & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 2, Bratislava, proti žalovanému: News and Media Holding a.s., so sídlom Einsteinova č. 25, Bratislava, IČO: 47 256 281 (predtým SPOLOČNOSŤ 7 plus s.r.o., Panónska cesta 9, Bratislava, IČO: 31 347 291), zastúpenému advokátskou kanceláriou Škubla & partneri s.r.o., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, o uverejnenie odpovede, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 19. mája 2014, č.k. 10C 155/2012-256, a na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 24. júna 2016, č.k. 10C 155/2012-323, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 10C 155/2012-323 zo dňa 24. júna 2016 mení tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a v časti náhrady trov odvolacieho konania napadnuté uznesenie **zrušuje**.
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť uverejniť v najbližšom vydaní týždenníka D. X, ktorý vyjde po právoplatnosti rozsudku na svoje náklady v rubrike "Všimli sme si" odpoveď s názvom: Odpoveď B.. C. G. K. v tomto znení: "Dňa X. K. XXXX R. H. F. D. X N. na E.V. XX K. XX uverejnený článok s názvom "G. O." s podtitulkom "C. G. O. Q. H. G. E. U. E. T., K. K. E. F. O.G." (ďalej ako "Č."), v ktorom boli uverejnené nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú mojej cti a dôstojnosti. V Č. sa uvádza, že som pri svojom odchode z funkcie D. G. E. v podstate odcudzil obraz C. a vzácne knihy od pani E. G., ktoré boli darované G. E. a takisto som si mal jednostranne predĺžiť nájomnú zmluvu na byt v G.. V Článku sú obsiahnuté skutkové tvrdenia vykresľujúce ma ako osobu, ktorá svojvoľne a nehospodárne nakladala s matičným majetkom prostredníctvom samostatného uzatvárania zmlúv, realizácie finančných operácií cez účet 128 bez dokladovania bankových výpisov a plytvaním peňazí na asistentov, ktorých som mal mať niekoľko desiatok. Pri svojom odchode z funkcie D. G. E. som nevzal obraz Jánošíka, ktorý daroval Matici slovenskej C. G.. Tento obraz, spolu s inými obrazmi, boli ihneď po darovaní, t.j. pred 21 rokmi, presunuté do ústredia Matice slovenskej v Martine. Pani E. G. mi nikdy akési vzácne knihy nedávala, ale pokiaľ viem, pozostalosť po E.. G. (nevedno či úplná) je čiastočne v archívoch Slovenskej národnej knižnice a čiastočne Matice slovenskej, čo môže spôsobovať problémy pri identifikácii miesta, kde sa darované predmety z tejto pozostalosti nachádzajú. K žiadnemu jednostrannému predĺženiu nájomnej zmluvy nedošlo. Nájomná zmluva na byt bola predĺžená do 31.12.2013 dohodou strán podpísaním dodatku č. 1 z 20.07.2009. Nakladanie s matičným majetkom fungovalo v plnom súlade so stanovami Matice slovenskej, pričom v drvivej väčšine prípadov išlo o kolektívne rozhodnutia. Vo

vymedzených prípadoch mali právo rozhodnúť aj štatutár, správca alebo jednotliví riaditelia. Takisto uzatváranie zmlúv prebiehalo v súlade so stanovami a schválenými zásadami hospodárenia. Účet 128 bol zakotvený priamo v stanovách Matice Slovenskej a hospodáril sa s ním prísne podľa stanov. Výpisy z účtov boli doručované priamo Matici slovenskej, ja som s nimi nedisponoval a nikto ich odo mňa ani nepýtal. Nikdy som nemal "desiatky asistentov", niekedy 1-2 noví pracovníci vystupovali dočasne v úlohe mojich asistentov, kým sa nedohodlo ich zaradenie na konkrétne pracovisko Matice slovenskej." Rozhodol tak podľa § 8 ods. 1, 3, 4, 5, 6, 7 a § 10 ods. 2 a 3 zák. č. 167/2008 Z.z., keď vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače týždenníka D. X N. uverejnil dňa XX.XX.XXXX na E. XX K. XX článok s názvom "G. O. E. D. ". G. O. Q. H. G. E. U. E. T., K. K. E. F. O.". Ďalej mal za preukázané, že žalobca žiadosť o uverejnenie odpovede doručil žalovanému dňa 27.08.2012, teda v zákonnej lehote podľa § 8 ods. 3 cit. zákona a návrh bol podaný tiež v zákonnej lehote podľa § 10 ods. 3 cit. zákona, a to dňa 26.09.2012. Dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonom stanovené predpoklady pre uverejnenie odpovede žalobcu, žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti, žalobca vo svojej žiadosti o uverejnenie odpovede z 23.08.2012 okrem iných náležitostí vymedzil aj skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú jeho súkromia nasledovne: 1. "že v podstate som odcudzil obraz Jánošíka, 2. a vzácne knihy od pani E. G.", 3. "Majiteľom bola tlačiareň Neografia, ktorú Matica vlastní a G. mal iba nájomnú zmluvu, ktorá však bola ťažko vypovedateľná a on si ju pohotovo predĺžil až do konca roku 2013" 4. "že som svojvoľne rozhodoval a nakladal s matičným majetkom prostredníctvom samostatného uzatvárania zmlúv, realizácie finančných operácií cez účet 128 bez dokladovania bankových výpisov," 5. "plytvaním peňazí na asistentov, ktorých som mal mať desiatky". Ďalej dospel k záveru, že z kontextu tejto žiadosti možno aj vyvodiť, v čom sa uvedené tvrdenia dotýkajú cti, dôstojnosti a súkromia žalobcu, ktoré s negatívnym dopadom zasahujú teda nielen do jeho súkromia. Nestotožnil sa s námietkami žalovaného, že odpoveď žalobcu obsahuje hodnotiace úsudky, ale konštatoval, že ide o skutkové tvrdenia žalobcu, prostredníctvom ktorých popiera žalovaným zverejnené skutkové tvrdenia o tom, že v podstate odcudzil obraz Jánošíka a vzácne knihy od pani E. G., že si pohotovo predĺžil nájomnú zmluvu až do konca roku 2013, svojvoľne rozhodoval a nakladal s matičným majetkom, že mal mať desiatky asistentov. Pokiaľ žalovaný považoval za hodnotiaci úsudok text: "mal vlastný legendárny účet 128 a svojvoľne nakladal s majetkom Matice slovenskej" uviedol, že toto skutkové tvrdenie nemožno považovať za pravdivé vzhľadom na list Matice slovenskej, z ktorého zistil, že k tomuto účtu založenému v roku 1991, mali dispozičné právo i iné osoby, po tom, ako bol účet vedený v bežnom účtovníctve od roku 1996 v zmysle stanov Matice slovenskej. O použití prostriedkov z účtu rozhodoval predseda Matice slovenskej a predsedníctvo. Uviedol, že odpoveď Matice slovenskej, v časti týkajúcej sa napádaného skutkového tvrdenia "pri odchode si vzal obrázky, ktoré neboli jeho", nepreukazuje pravdivosť tvrdenia. Odpoveď Matice slovenskej bola všeobecná, bez uvedenia konkrétnych knižných titulov, dokonca je v nej uvedené, že pani E.H. G. mala pracovníckam Matice slovenskej, ktoré za ňou vycestovali do Argentíny, povedať, nech knihy hľadajú u žalobcu, ktoré mu darovala v 90-tych rokoch. Takže je popreté, že si tieto knihy vzal. Nestotožnil sa ani s názorom žalovaného, že vo svojej žiadosti o uverejnenie odpovede žiada uverejniť hodnotiace úsudky, ktorými sú časti textu odpovede: "vykresľujúce ma ako osobu, ktorá svojvoľne a nehospodárne nakladala s matičným majetkom.... a plytvaním peňazí na asistentov.... hospodáril sa s ním prísne podľa stanov". Navrhovanú odpoveď posúdil ako rozsahom primeranú textu napádaného článku v pomere k častiam, v ktorých sa nachádzajú napádané skutkové tvrdenia. Zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť uviesť v žiadosti o uverejnenie odpovede, v čom sa to-ktoré skutkové tvrdenie dotýka jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia a súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď z kontextu žiadosti o odpoveď vyvodzoval v čom sa skutkové tvrdenia dotýkajú niektorej zo zložiek osobnostných práv žalobcu, čo ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 167/2008 Z.z. neumožňuje, ale stanovuje zákonnú požiadavku na prítomnosť takéhoto popisu v žiadosti, a teda pripúšťa iba zistenie súdu, či takýto popis žiadosť obsahuje alebo neobsahuje. Namietal, že žiadosť žalobcu o odpoveď zo dňa 23.08.2012 neobsahuje ani v jednom prípade popis, v čom sa skutkové tvrdenia dotýkajú cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu a vzhľadom na absenciu tohto popisu žiadosť o uverejnenie odpovede nemá zákonom stanovené náležitosti, v dôsledku čoho vydavateľ nemal v zmysle § 8 ods. 7 písm. a/ cit. zákona povinnosť odpoveď uverejniť.

Poukázal na to, že už v prvoinštančnom konaní namietal, že žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede neobsahuje ani popis všetkých konkrétnych skutkových tvrdení, ku ktorým sa viaže odpoveď a na základe jeho námietok súd vyzval žalobcu na označenie konkrétnych skutkových tvrdení, vo vzťahu ku ktorým požadoval uverejnenie odpovede, a to napriek tomu, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe nemožno dodatočne odstraňovať obsahové nedostatky žiadosti o odpoveď. Žalobca označil tieto skutkové tvrdenia až podaním na pojednávaní dňa 18.02.2013. Pokiaľ ani súd nemal ustálené, vo vzťahu ku ktorým skutkovým zisteniam je odpoveď požadovaná, a vyzval na ich konkretizáciu žalobcu, nemožno od vydavateľa spravodlivo požadovať, aby si pri posudzovaní žiadosti pred jej uverejnením dovodil, či žiadateľ splnil zákonnú požiadavku uviesť popis skutkového tvrdenia, ku ktorému žiada uverejniť odpoveď. Nestotožnil sa ani so závermi súdu prvej inštancie, že všetky výroky, voči ktorým bola požadovaná odpoveď, ako aj výroky v odpovedi žalobcu, sú skutkovými tvrdeniami. Podľa jeho názoru výrok: "Ž. E. K. U. U. E. G.U. G., je hodnotiacim úsudkom a taktiež hodnotiacimi úsudkami sú aj časti žalobcom požadovaného znenia odpovede ako "vykresľujú ma ako osobu, ktorá svojvoľne a nehospodárne nakladala matičným majetkom"; "hospodárilo sa s ním (majetkom) prísne podľa stanov". Tieto výroky predstavujú názor, mienku, či hodnotenie žalobcu. Ďalej namietal, že odpoveď, o uverejnenie ktorej žalobca žiadal, nie je rozsahom primeraná textu, na ktorý reaguje.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu prvoinštančného a odvolacieho konania. Uviedol, že žalovaný sa naďalej pridrižiava prílišného neodôvodneného formalizmu a pripustením jeho výkladu by bola prakticky odňatá možnosť uplatnenia práva na odpoveď podľa § 8 zákona č. 167/2008 Z.z., pretože za takých podmienok by subjekty bez právneho vzdelania nemali možnosť splniť prísne výkladové, formalistické kritériá žalovaného. Poukázal na svoje predchádzajúce písomné a ústne vyjadrenia v konaní, v ktorých reagoval a vysporiadal sa so všetkými argumentami žalovaného a zdôraznil, že je potrebné odlišovať právo na opravu podľa § 7 cit. zákona a právo na odpoveď podľa § 8 cit. zákona. Tvrdenia, ku ktorým považoval za potrebné sa vyjadriť využitím jeho práva na odpoveď, sa nepochybne dotkli jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia, čo bolo preukázané v konaní pred súdom aj tým, že žalovaný následne v konaní nepopieral nepravdivosť uverejnených skutkových tvrdení (napr. o vzatí obrazu Jánošíka). Poukázal na to, že v žiadosti doslovne uviedol, že: "H. Č., H. L. R. Z. U., U. K. D. E. E. F., E. N. C. V. K. N.E.. Konkrétne skutkové tvrdenia nadväzujú hneď na predchádzajúcu vetu a túto rozvíjajú a dopĺňajú. Pri použití akýchkoľvek výkladových a logických postupov z uvedeného vyplýva, v čom sa jednotlivé napádané skutkové tvrdenia dotýkajú cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu. Vzhľadom na to je zřejmé, že ujma na cti, dôstojnosti alebo súkromí, je uvedená bližšie pri každom jednotlivom skutkovom tvrdení. Poukázal na skutkové tvrdenie uverejnené v článku, že: "D. O. Q. W. G. E. E. H. ... H. O.... K. L., L. H. Ž.B. O. Z. O. C. D. na: ". H. Č. E. Z., Ž. E. D. E. O.... H. D. O....". Týmto je podľa jeho názoru zakotvené v čom sa uvedený skutkový výrok dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu. Označenie žalobcu v podstate za zlodca a osobu, ktorá nehospodárne nakladala s peňažnými prostriedkami, nepochybne narušuje dôstojnosť a česť žalobcu. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie č. 6C/219/2009. Akékoľvek zaťažovanie žalobcu dodatočným preukazovaním by išlo nad rámec toho, čo možno od neho spravodlivo požadovať a v podstate by znemožnilo uplatnenie práva na odpoveď. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru tieto skutočnosti správne vyhodnotil aj v celom obsahovom kontexte, keď odpoveď nemôže byť hodnotená formálne, ale obsahovo, teda obsahovým výkladom. Za účelové považuje tvrdenie žalovaného, že popis skutkových tvrdení mal byť konkretizovaný až na pojednávaní dňa 18.02.2013, keď v jeho žiadosti sú konkrétne uvedené všetky skutkové tvrdenia, ku ktorým sa vyjadroval, ktoré dopĺňal a spresňoval a návrh na doplnenie dokazovania v tomto smere vyšiel od žalovaného, on sa proti tomuto dôkazu priamo na pojednávaní ohradil, považoval ho za neopodstatnený, ale keďže súd si toto vyjadrenie vyžiadal, vyhovel žiadosti súdu. Naďalej však zotrúva na svojom stanovisku, vychádzajúceho z dôvodovej správy k tlačovému zákonu, v zmysle ktorej nie je nevyhnutné, aby odpoveď obsahovala citáciu skutkového tvrdenia, ale stačí aj jeho zhrnutie. Pokiaľ ide o rozsah znenia odpovede, tento považuje za primeraný textu, na ktorý reagoval.

4. Odvolací súd rozsudkom zo dňa 10.05.2016 č.k 8Co/547/2014-316 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol. Po zopakovaní dokazovania odvolací súd zistil, že žalobca vo svojej žiadosti len všeobecne uviedol, že v Článku boli uverejnené nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú jeho cti a dôstojnosti, a následne uviedol, ktoré skutkové tvrdenia napáda, ale nevymedzil dostatočne, v čom sa ktoré konkrétne napádané skutkové tvrdenia dotýkajú, či už jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia, pričom uvedenie toho, v čom sa skutkové tvrdenie dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, je v ust. § 8 ods. 4 zákona č. 167/2008 Z.z. upravené ako zákonom stanovená náležitosť žiadosti o uverejnenie odpovede. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že žalobca sa vo svojej žiadosti domáhal uverejnenia odpovede nielen vo vzťahu k

uvyverejneným skutkovým tvrdeniam, ale reagoval aj na hodnotiace úsudky, ktorými sú vyjadrenia ako napr. "... svojvoľne rozhodoval o nakladaní s matičným majetkom..." "...mal iba nájomnú zmluvu, ktorá bola ťažko vypovedateľná a on si ju pohotovo predĺžil...", a taktiež reagoval na hodnotiace úsudky, ktoré z Článku ani nevyplývali, a to že "jednostranne si mal predĺžiť nájomnú zmluvu na byt", čo však nemožno vyvodzovať zo znenia textu, podľa ktorého si "pohotovo predĺžil nájomnú zmluvu". Žalobca sa vo svojej odpovedi neobmedzil len na skutkové tvrdenia, ktorými by poprel, doplnil, spresnil alebo vysvetlil uvyverejnené skutkové tvrdenia, ale nad rámec uvedeného vyjadroval aj svoje hodnotiace úvahy - subjektívne názory pokiaľ išlo napr. o nakladanie s matičným majetkom z hľadiska súladu so stanovami Matice slovenskej s tým, že v drvivej väčšine prípadov išlo o kolektívne rozhodnutia, taktiež hodnotil uzatváranie zmlúv z hľadiska stanov a schválených zásad hospodárenia, alebo že s účtom 128 sa hospodáril prísne podľa stanov a uviedol aj svoje domnienky a dohady, týkajúce sa pozostalosti po E. G., a to vo vyjadrení, že (nevedno či úplná) je čiastočne v archívoch Slovenskej národnej knižnice a čiastočne Matice slovenskej, čo hodnotil ako možné problémy pri identifikácii miesta, kde sa darované predmety z tejto pozostalosti nachádzajú. Z uvedeného odvolací súd vyvodil, že žiadosť žalobcu o uvyverejnenie odpovede neobsahuje znenie takej odpovede, v ktorej by sa žalobca obmedzil len na skutkové tvrdenia, ktorými by poprel také skutkové tvrdenia, ktoré boli nepravdivé, doplnil také skutkové tvrdenia, ktoré boli neúplné a spresnil alebo vysvetlil skutkové tvrdenia, ktoré boli pravdu skresľujúce, a taktiež jeho žiadosť neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 8 ods. 4 cit. zákona, keď absentuje uvedenie v čom sa konkrétne skutkové tvrdenie týka jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia, a vzhľadom na to žalovanému nevznikla v zmysle § 8 ods. 7 písm. a/ cit. zákona povinnosť uvyverejniť odpoveď.

5. Uznesením zo dňa 24.06.2016 č.k. 10C 155/2012-323 súd prvej inštancie žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v prvoinštančnom konaní v sume 655,69 eur na účet právneho zástupcu žalovaného a zároveň žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za odvolanie v sume 99,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 167,33 eur na účet právneho zástupcu žalovaného. Na základe odvolania podaného žalobcom proti uzneseniu súdu prvej inštancie o náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd uznesením zo dňa 28.06.2017 č.k. 7Co/457/2016-381 uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 24.06.2016 č.k. 10C/155/2012-323 zmenil tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 922,52 eur na účet právneho zástupcu žalovaného a zároveň žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

6. V dôsledku dovolania podaného žalobcom proti rozsudku odvolacieho súdu, Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 25.04.2018 sp.zn. 3Cdo 187/2017 zrušil rozsudok odvolacieho súdu a z 10.05.2016 sp.zn. 8Co 547/2014 a uznesenie odvolacieho súdu z 28.06.2017 sp.zn. 7Co 457/2016 a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že "nemôžu byť v danom prípade pochybnosti o tom, že skutkové tvrdenia publikovaného článku o tom, že žalobca "D. O. E. H. O., L. U. C., Ď. Ž.Y. ". H. H. L., L. H. XX.F. A. O. G. K. N. pre G. D. E. G. vyznievajú tak, že žalobca si tieto veci neoprávnene prisvojil (odcudzil). Podobne formulácia ďalšieho skutkového tvrdenia, že "G. mal iba nájomnú zmluvu, ktorá však bola ťažko vypovedateľná a on si ju pohotovo predĺžil až do roku 2013" pôsobí tak, že žalobca sa v súvislosti s právnym úkonom, týkajúcim sa nájmu ním užívaného bytu, dopustil protiprávneho (nepripustne jednostranného) konania. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu rovnako vyznieva tiež skutkové tvrdenie, podľa ktorého žalobca "mal vlastný legendárny účet 128, ku ktorému nemal nikto iný dispozičné právo a kde sa, samozrejme, nachádzali matičné peniaze" a žalobca "pri zúčtovaní nevedel finančné mu útvaru doložiť žiadne bankové výpisy ani iné pokladničné doklady". Ďalej dovolací súd uviedol, že podľa jeho názoru žalobca primerane (z hľadiska formy, obsahu a rozsahu) vysvetlil, v čom sa mali uvyverejnené skutkové tvrdenia dotknúť jeho cti a že je opodstatnené tieto skutkové tvrdenia popierať. Nepovažoval za správne konštatovanie odvolacieho súdu, že žiadosť žalobcu o odpoveď neobsahovala zákonom vyžadované opísanie relevantných skutkových tvrdení s uvedením, v čom sa majú dotýkať cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu. Nestotožnil sa ani so záverom odvolacieho súdu, že žalobca sa neobmedzil v odpovedi len na skutkové tvrdenia, ale jeho odpoveď obsahuje aj nepripustné hodnotiace úsudky. Uviedol, že odvolací súd nesprávne posúdil súlad navrhovaného znenia odpovede žalobcu s požiadavkami kladenými zákonom a nedostatočne zohľadnil, že v žalobcom požadovanej odpovedi išlo o jeho skutkové tvrdenia, ktorými popierať žalovaným zverejnené skutkové tvrdenia o prisvojení si jemu nepatriacich vecí, protiprávnom konaní pri disponovaní s bankovým účtom, nakladaní s matičným majetkom alebo v súvislosti s predĺžením zmluvy o nájme bytu.

7. Odvolací súd znovu preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 455 C.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť uviesť v žiadosti o uverejnenie odpovede, v čom sa to - ktoré skutkové tvrdenie dotýka jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia a súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď z kontextu žiadosti o odpoveď vyvodzoval v čom sa skutkové tvrdenia dotýkajú niektoej zo zložiek osobnostných práv žalobcu, čo ust. § 8 ods. 4 zákona č. 167/2008 Z.z. neumožňuje, ale stanovuje zákonnú požiadavku na prítomnosť takéhoto popisu v žiadosti, a teda pripúšťa iba zistenie súdu, či takýto popis žiadosti obsahuje alebo neobsahuje. V tejto súvislosti však dovolací súd poukázal na svoje právne závery prezentované v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 61/2011 a ktoré podľa jeho názoru nezachádza do prehnaného formalizmu a vyjadruje potrebu zohľadnenia celkového kontextu (obsahu) žiadosti o uverejnenie odpovede, v ktorom dovolací súd okrem iného uviedol, že "osobitná náležitosť spočívajúca v uvedení, v čom sa mali uverejnené skutkové tvrdenia dotknúť cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, slúži účelu zistenia (ustálenia), či zverejnenie konkrétnych skutkových tvrdení je spôsobilé sa aj dotknúť cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, minimálne s takým dopadom na tieto chránené osobnostné zložky fyzickej osoby, že je namieste tieto publikované skutkové tvrdenia (vzhľadom na ich povahu) popierať, dopĺňať, spresňovať alebo vysvetľovať.

Z uvedeného názoru dovolacieho súdu je zrejmé, že skutkové tvrdenia publikované v predmetnom článku je potrebné posudzovať v kontexte obsahu celého článku ako primerane vysvetľujúce, v čom sa mali dotknúť cti žalobcu, pričom takéto a im podobné skutkové tvrdenia by pociťovala ako zásah do cti ak každá iná fyzická osoba a je teda opodstatnené tieto skutkové tvrdenia popierať. Postup súdu prvej inštancie je preto v súlade s uvedeným názorom dovolacieho súdu a nedôvodne žalovaný namieta jeho nesprávnosť. Nedôvodne žalovaný tiež namietal, že nie všetky výroky, voči ktorým bola požadovaná odpoveď, sú skutkovými tvrdeniami, ale ide aj o hodnotiace úsudky, a to napr. výrok: "navrhovateľ svojvoľne a nehospodárne nakladal s matičným majetkom", a taktiež hodnotiacimi úsudkami sú aj časti žalobcom požadovaného znenia odpovede ako "H. G. K. O., L. E.U. K. U. U. E. G. G.; ". E. E. U. (G.) D. podľa E.U., keď podľa názoru dovolacieho súdu je potrebné zohľadniť, že v žalobcom požadovanej odpovedi išlo o jeho skutkové tvrdenia, ich zhrnutie a vyjadrenie vlastnými slovami, ktoré neznamenajú obsahovú odlišnosť, ktorými popierať žalovaným zverejnené skutkové tvrdenia o prisvojení si jemu nepatriacich vecí, ako aj o protiprávnom konaní pri disponovaní s bankovým účtom a taktiež pri nakladaní s matičným majetkom alebo v súvislosti s predĺžením zmluvy o nájme bytu. Skutkové tvrdenia publikované v článku sa žalobca prostredníctvom týchto svojich skutkových tvrdení snažil uviesť na pravú mieru. Odvolací súd preto posúdil odvolanie žalovaného ako nedôvodné.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

10. Vzhľadom na úspech žalobcu v konaní odvolací súd zmenil aj napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 10C 155/2012 - 323 zo dňa 24. júna 2016 podľa § 388 C.s.p., a to v časti uloženia povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, podľa § 255 ods. 1 C.s.p., keďže v konaní bol plne úspešný a v časti uloženia povinnosti žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 8Co/547/2014 zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p., keď dôvody pre vydanie rozhodnutia v tejto časti zanikli v dôsledku zrušenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10.05.2016 sp.zn. 8Co 547/2014 uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 187/2017 zo dňa 25.04.2018, ktorým bola vec vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, v rámci ktorého je potrebné odvolacím súdom rozhodnúť v konečnom rozhodnutí aj o náhrade všetkých trov odvolacieho konania.

11. O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a podľa § 453 ods. 3 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní v celom rozsahu, priznal náhradu trov tohto, ako aj predchádzajúceho odvolacieho konania a dovolacieho konania v celom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už

prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).